

Zágoni Balázs

BARNI KÖNYVE

Reményi Schmal Róza rajzaival

Koinónia • Kolozsvár • 2011

Második kiadás, 2011

© Zágoni Balázs, 2005, 2011

© Reményi Schmal Róza, 2005, 2011

© Koinónia, 2011

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ZÁGONI, BALÁZS

Barni könyve / Zágoni Balázs; il.: Schmal Róza. – Ed. a 2-a. – Cluj-Napoca: Koinónia, 2011

ISBN 978-973-165-054-8

I. Schmal, Róza (il.)

821.511.141-93-34

Ez még nem mese

Barni egy igazi négyéves kolozsvári kisfiú. Pont olyan igazi, mint Ti. A becsületes neve Barnabás, de most még kicsi, sehogy sem illene rá a Barnabás név. Majd ha megnő, bajusza lesz, netalán szakáll is, lesz felesége és gyerekei, és autót fog vezetni (de inkább mozdonyt), akkor majd Barnabásnak fogják nevezni. Egyelőre azonban óvodába jár, és nagycsoportos. Igaz, ő a legkisebb nagycsoportos az egész óvodában.

Ő az én fiam. Amikor az első mesét írtam, még nem volt hároméves. Mire ez a könyv megjelenik, már betölti az ötöt is. Mire elolvassátok, az is lehet, hogy Barni már iskolába fog járni.

A legtöbb mesét akkor írtam, amikor Barnival történt valami érdekes. Így majdnem minden mesének van egy kis igazság-magva. Aztán, ha jó napom volt, és Mesetündér meglátogatott, ez a mag szárba szökken, kivirágzott és termett egy Barni-mesét.

Barni is szereti a Barni-meséket. Egyszer, mikor óvodába indult, az ajtóban hátrafordult, és nagyon komolyan megszólított:

- Apa, amíg hazajövök, írd meg egy Barni-mesét. Jó?
- Jó - mondtam. És szót is fogadtam.

A legtöbb Barni-mesében olyan dolgok történnek, amik minden bizonnyal veletek is megtörténtek, mégha egy kicsit másképpen is, mint Barnival. Biztos vagyok benne, hogy találkoztatok már cicával és kutyával, hogy próbáltatok már egyedül vásárolni a boltban, hogy tanultatok biciklizni, hogy télen szoktatok szánkózni, és hogy utaztatok vonaton (bár lehet, hogy nem mozdonyon, ahogyan Barni!). Lehet, hogy jártatok már Budapesten, láttatok már metrót, és lehet, hogy voltatok már a tengeren is. Biztos ti is nagyon szeretnétek találkozni az anygallal (Barninak már sikerült!). És találkoztok a könyvben Barni egészen rendkívüli kalandjaival is: ugyanis ő megismerte a Csodaporszívót, a Nagyravágyó Kisföldalattit, és lett egy saját beszélő autóbúsa is, a Barnibusz. Sőt, egyik reggel igazi királyfiként ébredt!

Mivel Barni is, mint a legtöbb gyerek, este lefekvéskor szokott mesét hallgatni, kezdődjön ez a könyv is egy rövid mesével arról, hogyan szokott történni Barniéknál a lefekvés.

Barni és a lefekvés

Barni szeretett szépeket álmodni, csak lefeküdni nem szeretett. Azt gondolta, butaság aludni, amikor az ember ehelyett például játszhatna.

Éppen ezért kézzel-lábbal tiltakozott az ellen, hogy ágyba bújjon, még akkor is, ha már ásítózott a fáradtságtól. Így aztán a lefekvés mindig nagyon hosszúra sikeredett.

Vacsora után pizsamába kellett volna öltöztetni Barnit, ha Barni ezt hagyta volna. De Barni inkább kisurrant az Anya öléből, és ugrándozni kezdett az ágyon.

Ez után Barninak be kellett volna vennie az esti vitamin-cseppeket, de Barni inkább összeszorította a száját.

Ez után Anyának meg kellett volna mosnia Barni fogát, de Barni inkább elvette a fogkefét, és egyedül akart fogat mosni.

Ez után Barninak a kiságyba kellett volna másznia, de Barni inkább az ágy alá mászott, és nem akart onnan kijönni.

Ez után Barninak egy mesét kellett volna meghallgatnia, amivel nem is

volt semmi baj. Utána viszont meg kellett volna elégednie egy mesével, de Barni újabbat akart.

Ez után Barninak döntenie kellett volna, hogy Macival vagy Malackával akar aludni, de Barni inkább behordott az ágyába nyolc kisautót, két traktort és egy vonatot.

Ez után Barninak énekelnie kellett volna Apával és Anyával, de Barni inkább kiabált.

Ez után imádkoznia kellett volna, de Barni vagy nem akarta elkezdni, vagy nem akarta abbahagyni az imádkozást.

Ez után hallgatnia kellett volna, és becsukni a szemét, de Barni elkezdett kiabálni:

– Szomjas vagyok!

Ez után be kellett volna fordulnia és aludnia, de Barni megint kiabálni kezdett:

– Anya, fogjad a kezem!

Ez után Barninak még ki kellett volna találnia valamit, csak hogy ne kelljen aludnia, de akkor jött az Álomtündér, megpuszilta a homlokát, és Barni azonnal elaludt.